

MATIJA FERLIN UOČI PREMIJERE NOVE PREDSTAVE KOJA JE NA PROGRAMU

Andri Banović

Sve dok postoji ugnjetavačka vlast, Antigona ostaje – aktualna

RAZGOVARAO **Zoran
ANGELESKI**

PULA - "Staging a Play: Antigone", nova predstava Matije Ferlina u koprodukciji Mediteranskog plesnog centra i slovenskog Emanata, premjerno će se predstaviti u petak 15. i u subotu 16. lipnja u Mediteranskom plesnom centru u Svetvinčentu, gdje je projekt realiziran u sklopu Rezidencijalnog programa.

Ovaj projekt koreografa i izvodača Matije Ferlina nastavak je višegodišnjeg scen-skog istraživanja izvedbenih praksi kroz dva autorska koncepta: solo-izvedbe kojom se bavio u seriji radova "Sad Sam", i koncepta proširenih koreografskih uprizorenja u projektima pod zajedničkim nazivom "Staging a play".

Odabirom Antigone kao ishodišta, Ferlin se odlučuje za još radikalniji i kompleksniji pristup ideji proširenog koreografskog uprizorenja, pri čemu dramska lica i njihove funkcije svodi na jedno

U slijedu njezinih misli i njezinog zakona, ljubav Antigone prema bratu, njegovoj duši, njegovom dostojanstvu ne preza ni pred čim. Njezina ljubav postaje otpor, otpor politički čin, a politički čin smrt i na koncu smrt ljubav. Loop aktualan do danas

izvodačko tijelo i jedan glas, zadržavajući narativ drame i logiku dramskih situacija. Dramaturgiju Sofoklove "Antigone" potpisuje Goran Ferčec, dok ostatak autorskog time čine scenograf Mauricio

Ferlin, glazbenik Luka Prinčić te oblikovatelj svjetla Saša Fistrović.

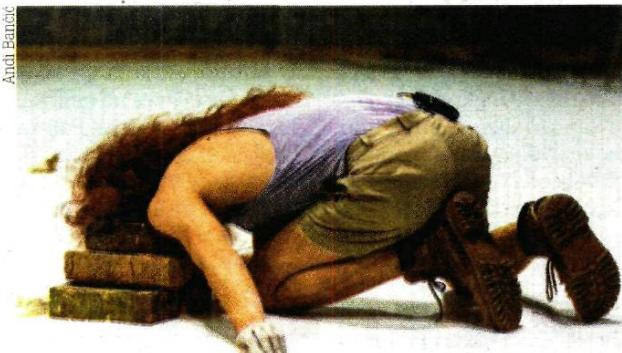
Ulez je moguć uz obaveznu rezervaciju putem e-maila petra@svetvincenatfestival.com. Ulez se ne

naplaćuje, a iz Mediteranskog plesnog centra pozivaju na doniranje iznosa kojom će se potpomoći pokrivanje troškova izvedbi te razvoj kontinuiranog programa Mediteranskog plesnog centra. Dva dana uoči premijere, razgovarali smo s Matijom Ferlinom.

Ljubav - smrt - ljubav

- Antigona je simbol moralnog sukoba između ljudskih i božanskih zakona. Ona se odlučuje za potonje po cijenu života jer je pokreće ljubav. Što po Vama čini Antigonu aktualnom i od prvih izvedbi u 5. stoljeću prije nove ere?

- Dok ugnjetavački i izrbljivački sistem vlasti postoji, Antigona će ostati aktualna. Antigona je lik koji u svojoj složenosti snažno simboli-

Tijelo istovremeno nosi i koreografa i izvodača, i autokrata i pobunjenicu, i proroka i glasnika

U PETAK I SUBOTU U SVETVINČENTU

Matija Ferlin: Antigonine akcije u ime istine, slobode, pravde i nadasve, ljubavi čine je snažnim uzorom i za žene i muškarce

zira otpor koji je bez sumnje potkovan tradicijom, to jest ljubavlju dok joj suprotstavljeni Kreont, možda još tragičniji lik od nje same, negira tu istu tradiciju pod izlikom demokracije. U svojoj jadičkovki Antigona u jednom djelu govori kako ne bi ni radi rođenog muža, niti radi rođenog djeteta postupila ovako. Opravdava tu svoju tvrdnju kroz riječi: "Umre li mi muž, drugoga bih našla, umre li mi dijete, drugome bi rodila, no kako da moji mrtvi roditelji u svijetu sjena stvore brata drugoga?" To je slijed njezinih misli i njezinog zakona gdje ljubav prema braču, njegovoj duši, njegovom dostojarstvu ne prezire pred ničim. Njezina ljubav posta-

Gvor, iako prevladavajući, ostaje nevidljiv, kao ozvučeni glas

Audi Bauer

je otpor, otpor politički čin, a politički čin smrt i na koncu smrt ljubav. *Loop* aktualan do danas.

- Sami izvodite sve likove, možete nam pojasniti taj, bar u okvirima klasičnog kazališta, neobičan redateljski koncept.

- Otac grčke tragedije Eshil prvi uvodi drugog glumca u tragediju te time omogućuje dramski sukob. Što znači da je pred-eshilovsko vrijeme bilo ograničeno na jednog glumca. Samim time ovaj redateljski koncept na jednoj poetičnoj razini citira prve oblike kazališnog rituala i samim time stvara razvedenju koreografsku igru, iako supitnu, no temeljenu na transformaciji likova iz jednog u drugog. Tijelo koje se rada na sceni istovremeno je nositelj naslovnog lika, ali i svih drugih znakova i funkcija koje prolaze kroz dramu, a potom i kroz njega. Ono istovremeno nosi i koreografa i izvođača i autokrata i pobunjenicu, i proraka i glasnika, začudni objekt kontinuirane mijene.

vrijednostima, radikalnoj pojedjeli i oponiciji između obitelji i države, žene i muškarca, etike i politike, religije i zakona. Kreont i Antigona stoji na suprotnim stranama onoga što čini bespriječnu i nepomirljivu raspravu u kojoj oba lika uzimaju kvalitetu ludila, sljepoće i fanatizma. Te suprotne strane dozvoljavaju da se Antigonin lik nerijetko čita kao ikona feminizma, kao zagovaratelja ženskih prava, no meni se čini da Antigona uz to nadlaže tu definiciju - u slojevitosti iščitavanja Antigonine su akcije počinjene u ime velikih pojmoveva: istine, slobode, pravde i nadasve ljubavi, što je čini snažnim likom uzora i za žene i muškarce. Ne bih Izmeni pridodavao imenicu 'kukavica'. Ona jednostavno preskače proces otpora. Kako sama kaže: "Ja nisam kadra ponašati se posve protivno od sugrađana." Na kraju ipak iskazuje želju da je se osudi zajedno s Antigonom, i to možda čini njezin lik najblžim nama danas, uronjenima u slijepi komoditet umirtvljenih načela

Izmena preskače proces otpora

Ne bih Izmeni pridodavao imenicu 'kukavica'. Ona jednostavno preskače proces otpora. Kako sama kaže: "Ja nisam kadra ponašati se posve protivno od sugrađana." Na kraju ipak iskazuje želju da je se osudi zajedno s Antigonom, i to možda čini njezin lik najblžim nama danas, uronjenima u slijepi komoditet umirtvljenih načela

- Kako ste riješili lik zbra-
ra?

- Dramaturg Goran Fer-
čec i ja morali smo posegnuti za radikalnom redukcijom teksta u drami, ne samo zato što moj mozak nema kapacitet da nauči 15.850 riječi napamet, već smo smatrali da je za koncept iznimno važno reducirati tekst na dijalog, na odnose, na njihov bitak. U tom smislu dosta je zbra rezano, posebice onih dijelova gdje zbor progovara o mitu, o povijesti. Ostavili smo one dijelove drame gdje je zbor zbilja utkan u konkretnu situaciju i komentira likove, vijesti ili pak samo najavljuje sljedećeg protagonista.

Više od ikone feminizma

- Kao što ste ranije rekli, Antigona je snažan simbol otpora (prema ljudskim zakonima i autoritetu) i to historijski prvi lik otpora. Kako na snagu i doživljaj tog otpora utječe činjenica da je Antigona žena, tim više jer joj sestra Izmena oportuni-
stica, da ne kažemo kuka-
vica koja je odgovara od otpora.

- Sofoklova Antigona čita se kao priča o sukobljenim

nas, uronjenima u slijepi komoditet umirtvljenih načela, preskačući procesualnost odluke, u ovom slučaju bitke, no na koncu ipak snažna želja da se poklonimo i budemo sudionikom muke, patnje koju nismo prošli.

- Koliko je ova Sofoklova tragedija s puno likova i poruka, zahtjevna s pozicije plesnog uprizorenja? Kako ćete plesom kompenzirati naraciju ove priče?

- Do sada dokinuti element govora u ostalim "Staging a play" konceptima u slučaju Antigone postaje dominantni koreografski alat, element koji pregovara s tijelom i pokretom, uspostavljači cjevovitu scensku sliku. Govor, iako prevladavajući, ostaje nevidljiv. Prisutan je samo u svojoj manifestaciji, kao ozvučeni glas koji čujete, dok usta, aparatus njegove egzekucije, ostaju skrivene oku gledatelja. Ta sakrivena usta stvaraju koreografski alibi koji iziskuje snažnu izvodačku koncentraciju ali omogućuju da govor time ostvaruje potpunu scensku autonomiju, oslobođen i od tijela koje ga izgovara i od pokreta koji ga prati.